

Dacă te întorci încă o dată

Emaanastasia

Dacă te întorci încă o dată

Cât aş vrea şi eu acum iubite
Să strâng slovele împodobite
Adunate în catrinţă printre flori
Puse-n dorul dintre sărbători!

Cât aş scutura doru-ntre perne,
Dar n-aş coborî pe-alei eterne
Desenate în tabloul vieţii
Rătăcite-n ceaţă ca poeziile!

Sau cât de iubire aş mai scrie
Prinsă în tăcerea străvezie
Care azi îmi dă în pat târcoale
Să îmi tragă slovele de poale!

Însă tu te duci s-aduni regrete
Prinse ca o nucă de perete
Tu m-asemeni iar cu o nălucă
Însetată-n mama ei de ducă.

Eu te-aş aştepta dintre păcate,
Prinsă în iubirea viselor uitate,
Şi îmbrăţişaţi, am sta oricât,
Dar te-ai rătăcit şi te-ntreb:Cât?

Cât mai risipeşti versul în parte
Printre chat-uri devenite carte
Şi cum vrei, să înţeleg durerea,
Dacă în tăcere-mi pierd puterea!?

Dacă ai te întorci încă o dată
Cuprinde-mă cu dragoste curată
Ca-să-ntorci din drum, esenţa vieţii,
În poema scrisă-n, pragul ceţii.